

Категорія справи № **199/2280/20: Справи про адмінправопорушення (з 01.01.2019); Адміністративні правопорушення на транспорті, в галузі шляхового господарства і зв'язку; Порухення правил дорожнього руху, що спричинило пошкодження транспортних засобів, вантажу, автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів, дорожніх споруд чи іншого майна.**

Надіслано судом: **11.06.2020**. Зареєстровано: **12.06.2020**. Оприлюднено: **15.06.2020**.

Дата набрання законної сили: **04.06.2020**

Номер судового провадження: **33/803/631/20**

ДНІПРОВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД

Провадження № 33/803/631/20 Справа № 199/2280/20 Суддя у 1-й інстанції - Савченко Є.М. Суддя у 2-й інстанції - Пістун А. О.

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

04 червня 2020 року суддя Дніпровського апеляційного суду Пістун А.О., розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в місті Дніпро, апеляційну скаргу захисника Добринь Я.О. в інтересах особи, яка притягується до адміністративної відповідальності ОСОБА_1 на постанову судді Амур-Нижньодніпровського районного суду м. Дніпропетровська від 05 травня 2020 року у справі про адміністративне правопорушення, щодо:

ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , громадянина України, непрацюючого, відповідно до протоколу про адміністративне правопорушення, складеного працівником поліції місцем проживання зазначена адреса: АДРЕСА_1

визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП, -

В С Т А Н О В И В :

Цією постановою на ОСОБА_1 накладено адміністративне стягнення за ст.124 КУпАП у вигляді позбавлення права керування всіма видами транспортних засобів строком на 6 (шість) місяців. Стягнуто з ОСОБА_1 (ідентифікаційний номер НОМЕР_1) на користь держави 420 гривні 40 копійок судового збору.

При обставинах зазначених в оскаржуваній постанові, 26.03.2020 року о 02:46 год. в м.Дніпро, АНД району, по вул. Петрозаводській, 502, водій ОСОБА_1 , керуючи автомобілем BMW № НОМЕР_2 , не обрав безпечної швидкості руху, не впорався з керуванням, виїхав за межі проїзної частини та скоїв наїзд на купу землі. ОСОБА_1 порушив вимоги п.12.1 ПДР України. Під час ДТП спричинено механічні ушкодження, завдано матеріальні збитки. Тілесних ушкоджень не завдано.

Не погоджуючись вищевказаною постановою, захисник Добринь Я.О. в інтересах особи, яка притягується до адміністративної відповідальності ОСОБА_1 , подав апеляційну скаргу, в якій просить змінити постанову суду першої інстанції в частині накладеного виду адміністративного стягнення та накласти на ОСОБА_1 адміністративне стягнення у виді штрафу у розмірі двадцяти неоподаткованих мінімумів доходів громадян, що складає 340 (триста сорок) гривень.

В обґрунтування апеляційної скарги, зазначає, що міра покарання у вигляді позбавлення права керування всіма видами транспортних засобів строком на 6 (шість) місяців є надто суровою, враховуючи всі обставини справи. При накладенні найсуворішого адміністративного стягнення суд першої інстанції не врахував характер вчиненого правопорушення, особу порушника, ступінь його вини, майновий стан, обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність, оскільки ОСОБА_1 раніше до адміністративної відповідальності не притягувався, має на утриманні малолітню дитину. Будь яких шкідливих наслідків при вчиненні ДТП не завдано, жодна фізична або юридична особа будь-яких матеріальних або моральних претензій не заявляє, у судовому засіданні ОСОБА_1 визнав свою провину в повному обсязі, розкаючись у вчиненні адміністративного правопорушення.

Захисник звертає увагу, що виносячи постанову від 05.05.2020 року суд першої інстанції звернув увагу на рапорт співробітників поліції від 26.03.2020 року, в якому зазначено, в м. Дніпро, по вул. Петрозаводській, було помічено авто BMW № НОМЕР_2 , яке рухалось на великій швидкості, поїхавши за ним, зазначений автомобіль не виконав вимогу про зупинку транспортного засобу, з'їхав з дороги та скоїв наїзд на купу землі. Також у останнього були виявлені ознаки алкогольного сп'яніння, та було запропоновано пройти огляд на стан сп'яніння, на що ОСОБА_1 відмовився у присутності двох свідків. Однак, постановою Амур-Нижньодніпровського районного суду м. Дніпропетровська від 24.04.2020 року провадження по справі № 199/2282/20 про адміністративне правопорушення відносно ОСОБА_1 за протоколом серії ОБ № 185233 закрито, за відсутністю с; адміністративного правопорушення, передбаченого ст.122-2 КУпАП (невиконання вимог про зупинку).

В судовому засіданні апеляційного суду захисник Добринь Я.О. та Гончаренко І.В. підтримали вимоги апеляційної скарги, просили її задовольнити.

Вивчивши матеріали справи, вислухавши осіб, які приймають участь у справі, перевірили законність та обґрунтованість постанови суду в межах апеляційної скарги, співставивши їх з наявними в матеріалах справи доказами, апеляційний суд приходять до наступного висновку.

Відповідно до вимог ст. ст. 245, 251, 252, 280 КУпАП суд зобов'язаний повно, всебічно та об'єктивно з'ясувати всі обставини справи, встановити чи було вчинено адміністративне правопорушення та чи винна особа у його вчиненні, дослідити наявні у справі докази, дати їм належну правову оцінку і в залежності від встановленого, прийняти мотивоване законне рішення.

Дані вимоги закону судом першої інстанції були виконані.

Викладений в постанові районного суду висновок про доведеність вини ОСОБА_1 у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП, відповідає фактичним обставинам справи, є законним і обґрунтованим, повністю узгодженим із наявними в матеріалах справи доказами та особою, яка подала апеляційну скаргу не оспорюється.

Даний висновок суду підтверджується доказами, що містяться в матеріалах справи, в їх сукупності, а саме: відомостями протоколу про адміністративне правопорушення серії ДПР18 № 340052 від 26.03.2020 року, в якому викладені фактичні обставини скоєння ОСОБА_1 адміністративного правопорушення передбаченого ст.124 КУпАП, зі змістом якого ОСОБА_1 ознайомлений, про що свідчить його підпис; схемою місця ДТП від 26.03.2020 року та фото-таблицею до неї, відповідно до якої, ОСОБА_1 відмовився від проходження огляду на стан сп'яніння, та на останнього було складено адміністративний протокол ДПР18 № 340051; письмовими поясненнями правопорушника ОСОБА_1 згідно яких він свою провину фактично визнав, зазначив що через погане освітлення не побачив поворот та скоїв ДТП; рапортом працівника патрульної поліції від 26.03.2020 року, відповідно до якого, в м.Дніпро, по вул. Петрозаводській, було помічено авто BMW № НОМЕР_2 , яке рухалось на великій швидкості, поїхавши за ним, зазначений автомобіль не виконав вимогу про зупинку ТЗ, з'їхав з дороги та скоїв наїзд на купу землі. Також у останнього були виявлені ознаки алкогольного сп'яніння, та було запропоновано пройти огляд на стан сп'яніння, на що ОСОБА_1 відмовився у присутності двох свідків.

Всі вищезазначені докази є логічними та послідовними і суд першої інстанції, даючи їм оцінку, прийшов до правильного висновку про наявність в діях складу адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП.

При розгляді справи судом першої інстанції порушень вимог ст. ст. 279, 280 КУпАП не допущено, докази перевірені на їх допустимість, належність та достатність відповідно до ст. 252 КУпАП, а всі обставини, що мають значення для вирішення справи, суд з наведенням відповідних мотивів встановив та правильно кваліфікував вчинене ОСОБА_1 правопорушення.

Відповідно до ст. 33 КУпАП, при накладенні адміністративного стягнення враховується характер вчиненого правопорушення, особа порушника, ступінь його вини, майновий стан, обставини, що пом'якшують та обтяжують відповідальність.

Накладене адміністративне стягнення в кожному конкретному випадку має бути необхідним і достатнім для виправлення правопорушника та попередження вчинення ним нових правопорушень.

Однак, як встановлено апеляційним судом, при накладенні на ОСОБА_1 адміністративного стягнення, судом першої інстанції, не в повній мірі були дотримані вимоги саме ст. 33 КУпАП, що призвело до необґрунтованого накладення на апелянта найсуворішого адміністративного стягнення, передбаченого статтею, у виді позбавлення права керування всіма видами транспортними засобами.

При апеляційному розгляді було встановлено, що при визначенні виду і розміру стягнення, суд не врахував у повній мірі характер вчиненого правопорушення, особу правопорушника, ступінь вини ОСОБА_1 у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП, який провину визнав в повному обсязі, щиро розкаючись. Дані обставини суд апеляційної інстанції відносить у відповідності до ст. 34 КУпАП до пом'якшуючих обставин.

Крім того, суд першої інстанції, своє рішення про накладення на правопорушника саме такого виду стягнення, як позбавлення права керування всіма видами транспортними засобами в постанові суду належним чином не мотивував, в свою чергу, коли санкція за ст. 124 КУпАП передбачає й інші, менш суворі види адміністративних стягнень.

З огляду на викладене, суд апеляційної інстанції приходять до висновку про можливість пом'якшення ОСОБА_1 адміністративного стягнення до штрафу в розмірі, передбаченому санкцією ст. 124 КУпАП, а саме двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, оскільки, на переконання апеляційного суду, таке адміністративне стягнення в повній мірі буде сприяти вихованню ОСОБА_1 в дусі додержання законів України, поваги до правил співжиття, а також запобіганню вчинення ним нових правопорушень.

Таким чином, апеляційна скарга захисника Добринь Я.О. в інтересах особи, яка притягується до адміністративної відповідальності ОСОБА_1 підлягає задоволенню, а постанову суду першої інстанції змінити в частині накладеного адміністративного стягнення.

Керуючись ст. 294 КУпАП, апеляційний суд, -

П О С Т А Н О В И В :

Апеляційну скаргу захисника Добринь Я.О. в інтересах особи, яка притягується до адміністративної відповідальності ОСОБА_1 **задовольнити.**

Постанову судді Амур-Нижньодніпровського районного суду м.Дніпропетровська від 05 травня 2020 року у справі про адміністративне правопорушення у відношенні ОСОБА_1 за ст. 124 КУпАП **змінити в частині накладеного адміністративного стягнення.**

Накласти на ОСОБА_1 адміністративне стягнення у виді штрафу на користь держави у розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що складає 340 (триста сорок) гривень.

В іншій частині постанову суду першої інстанції залишити без змін.

Постанова апеляційного суду набирає законної сили негайно після її винесення, є остаточною й оскарженню не підлягає.

Суддя А.О. Пістун